

การวิจัยเรื่องการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง ศึกษาระดับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ เปรียบเทียบการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ศึกษาปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปที่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ และศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ผสมผสานกับเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทดสอบเครื่องมือ 40 ตัวอย่าง ได้ค่าความเที่ยง 0.9474 เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม 1,200 ตัวอย่าง และเก็บแบบสัมภาษณ์ จำนวน 90 ตัวอย่าง ด้วยวิธีเฉพาะเจาะจงและพบปะบังเอิญ สถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ทดสอบอัตราส่วนด้วย F-test และทดสอบสมมุติฐานการวิจัยด้วยค่าไคสแควร์ เก็บตัวอย่างกลุ่มประชากรตัวอย่างจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี จาก 3 จังหวัด 25 อำเภอ 50 ตำบล และ 50 หมู่บ้านเพื่อการวิจัย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า นับถือศาสนาพุทธ เป็นโสด มีจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู 3 – 4 คน ประกอบอาชีพนักเรียนนักศึกษา พนักงาน ลูกจ้าง เกษตรกรรม มีรายได้รวมเฉลี่ยเดือนละ 3,001 – 5,000 บาท ขนาดการถือครองที่ดินมากกว่า 5 ไร่ ไม่มีที่ดินของตนเอง ร้อยละ 47.25 เป็นคนในพื้นที่โดยกำเนิด และไม่ได้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม

2. ระดับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมประกอบด้วยมิติ 5 ด้าน ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านเทคโนโลยีและมิติด้านจิตใจ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มจังหวัดมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60

3. ผลเปรียบเทียบการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ จังหวัดชุมพรมีการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดมากกว่าจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่จังหวัดระนองมีการนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจมากกว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ที่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด ผลการทดสอบพบว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ส่วนปัจจัยด้าน เพศ การนับถือศาสนา จำนวนบุคคลในครอบครัว ระดับรายได้ การถือครองที่ดิน ภูมิลำเนา และตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดดังกล่าว